

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 3 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie w trybie art. 15 zzs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)

sprawy z odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 6 kwietnia 2021 r., znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. (...) z dnia 06.04.2021 roku w ten sposób, iż przyznaje powodowi M. C. prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu wypadku przy pracy z dnia 26.10.2020 roku i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. kwotę 6.198,00 zł, ponad już przyznany,

II. dalej idące odwołanie oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód M. C. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 6 kwietnia 2021 roku, wnosząc o zmianę decyzji poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania w wysokości 21% oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniósł, że ustalony uszczerbek na zdrowiu jest zaniżony.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja lekarska ZUS ustaliła 4% uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem przy pracy i przyznano adekwatne odszkodowanie.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2020 roku powód uległ wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 26 marca 2021 roku ustalono 4% uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany skutkami wypadku przy pracy z dnia 26 października 2020 roku.

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2021 roku przyznano powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 26 października 2020 roku w wysokości 4132 zł co odpowiada 4% uszczerbkowi na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu

Powód w następstwie wypadku doznał głębokiej rany twarzy po lewej stronie oraz uszkodzenia porcelanowego mostu na filarze zęba 23. Głęboka rana wygojona przez bliznę powoduje uszczerbek na zdrowiu w postaci uszkodzenia gałązek nerwów czuciowych oraz mięśnia bródkowego i częściowego mięśnia okrężnego ust co powoduje dyskomfort przy zamykaniu ust, blizna powoduje także niekorzystny efekt estetyczny Uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 10% - poz. 19.

Dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii szczękowo-twarzowej k. 24-25, 40

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 26 października 2020 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powoda.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii szczękowo-twarzowej oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłego powód w następstwie wypadku doznał głębokiej rany twarzy po lewej stronie oraz uszkodzenia porcelanowego mostu na filarze zęba 23; głęboka rana wygojona przez bliznę powoduje uszczerbek na zdrowiu w postaci uszkodzenia gałązek nerwów czuciowych oraz mięśnia bródkowego i częściowego mięśnia okrężnego ust co powoduje dyskomfort przy zamykaniu ust, blizna powoduje także niekorzystny efekt estetyczny i uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 10%.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego, tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok

Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. ZUS złożył zastrzeżenia do opinii i biegły ustosunkował się do tych zastrzeżeń, udzielając wyczerpującej odpowiedzi w opinii uzupełniającej. Opinia i opinia uzupełniająca biegłego wyczerpująco udzieliły odpowiedzi na pytania i jest wystarczająca do ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda. Wskazać należy, że zastrzeżenia ZUS złożone do opinii uzupełniającej były tożsame w treści jak wcześniejsze zastrzeżenia. Tym samym nie uznano za zasadne dalszych zastrzeżeń ZUS i pominięto wniosek o dowód z kolejnej opinii uzupełniającej biegłego chirurga szczękowo-twarzowego.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód wskutek wypadku przy pracy doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%. Zasadzając jednorazowe odszkodowanie należało uwzględnić, że ZUS już przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 4%. Tym samym należało przyznać powodowi jednorazowe odszkodowanie odpowiadające 6%. Ponieważ powód wnosił o ustalenie, że uszczerbek na zdrowiu wynosi 21% dalej idące odwołanie oddalono.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając przyznane dotychczas powodowi odszkodowanie, jak również wysokość kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy lub choroby zawodowej, o których mowa w art. 12 i art. 14 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym, tj. 1033 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono o zmianie zaskarżonej decyzji jak sentencji wyroku, zaś dalej idące odwołanie oddalono.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 98 kpc, według którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty te składał się koszt wynagrodzenia zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł (§9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych). Podkreślić należy, że co do zasady powód jest stroną wygrywającą, gdyż ustalona w decyzji wysokość odszkodowania i uszczerbku na zdrowiu okazały się zaniżone.